# Havla je došla kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, žaleći se na svoga muža, a ja nisam čula njen govor.

Prenosi se da je Aiša, radijallahu 'anha, kazala: "Hvala pripada Allahu Koji čuje svaki glas. Havla je došla kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, žaleći se na svoga muža, a ja nisam čula njen govor, pa je Allah Uzvišeni objavio: "Allah je čuo riječi one koja se s tobom o mužu svome raspravljala i Allahu se jadala - a Allah čuje razgovor vaš međusobni." (El-Mudžadela, 1)

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Ibn Madže - Hadis bilježi imam Buhari - Hadis bilježi Nesai - Hadis bilježi imam Ahmed]

Havla kćerka Sa'lebe bila je udata za Evsa b. Samita, pa joj je on kazao: "Ti si mi kao leđa moje majke", tj. ti si mi zabranjena. Ona je nakon toga otišla do Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ispričala mu šta se desilo, pa joj je on, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: "Ti si mu postala zabranjena." Ona je tada tihim glasom, kojeg Aiša nije mogla čuti, kazala: "Nakon što sam ostarila, on se okrenuo od mene? Allahu se žalim na stanje svoje djece. Ako budu kod mene, ostaće gladni, a ako ih ostavim kod njega, biće izgubljeni." Na njenu raspravu sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, Allah ukazuje u Kur'anu, kada kaže: "Allah je čuo riječi one koja se s tobom o mužu svome raspravljala i Allahu se jadala - a Allah čuje razgovor vaš međusobni." (El-Mudžadela, 1). Aiša je kazala: "Hvala Allahu koji čuje svaki glas", tj. On obuhvata svaki glas i ništa mu ne promiče, bez obzira koliko skriveno i tiho bilo. "Havla je došla kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, žaleći se na svoga muža, a ja nisam čula njen govor, pa je Allah Uzvišeni objavio: "Allah je čuo riječi one koja se s tobom o mužu svome raspravljala i Allahu se jadala - a Allah čuje razgovor vaš međusobni." (El-Mudžadela, 1)" Kada se Havla žalila Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, na svoga muža, ona je to činila sniženim tonom kojeg Aiša nije čula, iako je bila u blizini. I pored tako tihog tona, ipak Allah iznad sedam nebesa, Koji sve čuje, čuo je šta ona govori, pa je objavio spomenuti ajet. Ovo je jedan od najupečatljivijih argumenata da se Svevišnjem Allahu potvrđuje osobina sluha, što je nužno poznata vjerska činjenica koju ne negira osim onaj ko je skrenuo s Pravog puta. Govor Aiše ukazuje da su ashabi, Allah njima bio zadovoljan, vjerovali u vjerske tekstove, shodno njihovom vanjskom iskazu i razumijevanju, a to je ono što Allah i Njegov Poslanik žele i od njih, i od svih šerijatskih obveznika, jer da je ovo što su oni vjerovali bila greška, to im se ne bi tolerisalo, nego bi im se pojasnilo ispravno shvatanje i tumačenje. Međutim, ni od koga među njima ne prenosi se tumačenje ovih tekstova u prenesenom značenju, ni putem ispravne, a ni putem slabe predaje, i pored činjenice da su postojali razlozi da se takvo nešto prenese.